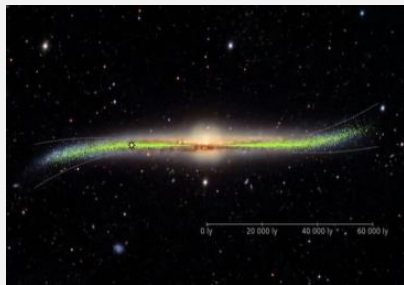

شناسایی یک گاز مرموز در نزدیکی مرکز کهکشان راه شیری

محققان "دانشگاه ملی استرالیا" در مطالعه اخیرشان موفق به کشف گازی مرموز در نزدیکی مرکز کهکشان راه شیری شدند.

محققان "دانشگاه ملی استرالیا" در مطالعه اخیرشان موفق به کشف گازی مرموز در نزدیکی مرکز کهکشان راه شیری شدند.

به گزارش ایسنا و به نقل از تک اکسپلوریست، گرچه دانشمندان موفق به کشف این گاز شده اند اما علت اینکه این گاز چگونه منتشر شده است همچنان برایشان یک معما است.

اخیراً تیمی بین المللی از دانشمندان یک گاز متراکم و سرد را که از مرکز راه شیری مانند گلوله به بیرون رها می شد را کشف کردند.

پروفسور "نائومی مک کلور-گریفیتس" (Naomi McClure-Griffiths) از دانشگاه ملی استرالیا (ANU) گفت: کهکشان ها در بیرون راندن مواد از خودشان مهارت دارند. وقتی کهکشان ها جرم زیادی را به بیرون می رانند، مقداری از مواد موجود در شکل گیری ستاره ها را از دست می دهند و اگر مقدار خاصی از این مواد را از دست بدهند، این کهکشان دیگر نمی تواند ستاره تشکیل دهد. بنابراین دیدن این پدیده های جالب زمانی که کهکشان راه شیری ساختار گازی تشکیل ستاره خود را از دست می دهد هیجان انگیز است و این باعث می شود به این موضوع فکر کنید که در آینده چه اتفاقی رخ خواهد داد.

وی گفت: باد در مرکز کهکشان راه شیری که با نام "حباب های فرمی" (Fermi Bubbles) شناخته می شود از زمان کشفش در یک دهه پیش تاکنون موضوع بحث بسیاری از مقالات بوده است. در پدیده حباب های فرمی، دو گوی غول پیکر با گاز داغ و پرتوهای کیهانی پر می شوند. ما مشاهده کردیم که نه تنها گاز داغ از مرکز کهکشان ما می آید بلکه گازی که می آید بسیار سرد و بسیار متراکم است. این گاز سرد بسیار سنگین است، بنابراین با سرعت کمتری می چرخد.

اخترشناسان بر این باورند که سیاه چاله های کلان جرم تقریباً در همه کهکشان های عظیم، حتی کهکشان راه شیری ما قرار دارند. اما این نکته که آیا این سیاهچاله گاز را بیرون رانده است یا هزاران ستاره عظیم آن را در مرکز کهکشان شیری منفجر کرده اند همچنان مبهم است.

دکتر "انریکو دی تئودورو" (Enrico Di Teodoro) یکی از محققان این مطالعه از دانشگاه جانز هاپکینز گفت: ما نمی دانیم سیاه چاله یا پدیده تشکیل ستاره چگونه می تواند سبب ایجاد این پدیده شود. ما هنوز به دنبال شواهد بیشتری هستیم، اما هرچه اطلاعات بیشتری در مورد آن پیدا کنیم موضوع پیچیده تر می شود. ما می بینیم که این نوع فرآیندها در سایر کهکشان ها نیز اتفاق می افتد اما با توجه به افزایش تعداد کهکشان های خارجی، تعداد سیاهچاله های کلان جرم بسیار بیشتر خواهد شد و به همان میزان فعالیت تشکیل ستاره ها نیز بیشتر خواهد شد و در نتیجه خروج مواد از کهکشان آسان تر می شود و این کهکشان ها چنان از ما دور هستند که ما نمی توانیم جزئیات زیادی را درباره آنها بدانیم. کهکشان ما تقریباً مانند آزمایشگاهی است که می توانیم با دیدن مواردی در آن پی ببریم که عملکرد کهکشان ها چگونه است.